

SUSANA SOLANO

Dibuixos • Escultures • Fotografies • Instal·lacions

MUECAS

Del 29 de gener al 5 d'abril de 1999

Aquesta exposició ofereix una àmplia revisió del treball realitzat per Susana Solano durant bona part de la dècada dels noranta. Inclou obres en els diferents mitjans que l'artista utilitza actualment: instal·lació, fotografia i escultura –tant de petit com de gran format–, articulades juntament amb una primera prospecció dels seus treballs en dibuix dels últims vint anys.

Susana Solano (Barcelona, 1946) va començar estudiant pintura, tot i que ben aviat es va decantar cap a l'escultura, camp en el qual ha assolit un reconeixement internacional. A finals dels anys setanta va crear els seus primers buits escultòrics amb teles cosides, i poc després va centrar-se en les arquitectures espacials de ferro, dotades però d'uns valors humanitzats que l'apartenen de l'ús contundent i autoreferencial que feien d'aquest material alguns grups minimalistes del moment. De fet, la seva obra sorgeix després de la consolidació d'actituds artístiques com l'*arte povera* o el minimalisme, que, sobretot durant la dècada dels setanta, van contribuir a redefinir el

concepte de l'escultura, tot i que, en una subrogació dels principis que guiaven aquelles tendències, el seu treball evoca clarament moments i llocs que configuren l'ésser existencial del subjecte. Les escultures que va realitzar durant els anys vuitanta, algunes de les quals formen part de la col·lecció del MACBA, es caracteritzen per ser estructures massisses creades amb plans articulats, contenidors i recintes sempre semioberts, que emmagatzemen vides possibles, espais condensats de l'existència humana.

Per a Susana Solano, el material ha estat sempre un mer suport on transvasar els senyals de la trèmula condició humana. Per això ha combinat el ferro amb l'escaiola, el plom i la fusta i, actualment, amb altres materials com el vidre, el PVC, la roba o el paper fotogràfic. El material bàsic amb el qual treballa, però, constitueix una xarxa infinita de pensaments encreuats que aboquen l'experiència privada dins d'una memòria col·lectiva inabastable, on l'ésser humà deixa sentir els seus conflictes, afirmacions i dissolucions.

En aquesta exposició s'ha pres com a punt de partida l'important gir que es produeix en l'obra de Susana Solano durant l'any 1993. Si en l'obra escultòrica anterior Solano al·ludia a llocs de trànsit, a absències i buits existencials, en les escultures més recents augmenten les referències al cos humà i als fenòmens naturals com la llum, el vapor o els itineraris per la terra. Valors com la organicitat, la lleugeresa o la ingravitació, que Solano havia treballat en les seves primeres escultures, tornen a aparèixer, subratllant la força de la fragilitat.

L'obra sobre dibuix ha pres una rellevància considerable a finals dels anys noranta, i ara es mostra per primera vegada en una àmplia prospecció del treball realitzat interromptudament per l'artista des de l'any 1978. Els dibuixos aporten una faceta inèdita i desconeguda de Susana Solano, ja que no es manifesten com si fossin treballs de projecció previs a la gran obra escultòrica, sinó que són obres autònomes amb una sintaxi pròpia. El dibuix és directe, exploratori, immediat, i esdevé un estimulants lloc de buidament i regeneració del coneixement. Si en les escultures Solano treballa elaborant espais de tall vivencial, en els dibuixos emergeix sobretot la idea de transitar, de fluir, i del gran oblit. Defugint cada cop més qualsevol iconografia

reconoscible i utilitzant la grafia sense significat i els rastres com a tot vocabulari formal, el paper blanc se li presenta com el gran espai dels trànsits més lliures.

La inflexió que s'ha produït en l'obra de Susana Solano en la dècada dels noranta –conseqüència del seu endinsament en el món iconogràfic dels éssers vius i els fenòmens intangibles, i articulada sobretot des de la fotografia i les instal·lacions– sembla haver modificat certes concepcions de la seva escultura, que adopta unes materialitats més toves, més transparents i una dicció més expansiva i esquemàtica, traslluint clarament una manera de fer i pensar que el dibuix ja deixava entreveure. Des dels seus inicis el dibuix ha estat un clar testimoni del pensament que defineix l'artista, bàsicament fenomenològic i altament compromès amb les derivacions de la soledat humana. L'exposició és, per tant, un apropament significatiu a l'obra de Susana Solano, des de tots els àmbits d'interrelació que la caracteritzen.

Horaris del Museu

Feiners, d'11 a 19:30 h.
Dimarts tancat
Dissabtes, de 10 a 20 h.
Diumenges i festius, de 10 a 15 h.

Visites guiades

Dissabtes, a les 18 h.
Diumenges i festius, a les 11 h.

Visites concertades per a grups

Cal concertar hora al telèfon
934 121 413,
feiners (excepte dimarts),
de 10 a 14 h.

MUSEU D'ART CONTEMPORANI
DE BARCELONA
Plaça dels Àngels, 1
08001 Barcelona
Tel. 934 120 810
Fax 934 124 602
<http://www.macba.es>